

สวนพฤกษศาสตร์ระยอง

กระโดน

ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Careya arborea</i> Roxb.
ชื่อวงศ์	LECYTHIDACEAE
ชื่ออื่น ๆ	กระโดน (ภาคกลาง, ภาคใต้); กะนอล (เขมร); ขุย (กะเหรี่ยง-กาญจนบุรี); แฉงจิแห่น, เส้เจื้อะบะ (กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน); ปุย (ภาคเหนือ, ภาคใต้); ปุยกระโดน (ภาคใต้); ปุยขาว, ผ้าฮาด (ภาคเหนือ); พุย (ละว้า-เชียงใหม่); หูกวาง (จันทบุรี)
ชื่อสามัญ	Wild guava
ลักษณะทั่วไป	ไม้ต้น สูง 10-20 เมตร ใบเดี่ยว เรียงเวียน ใบรูปไข่กลับหัว ปลายใบมนหรือแหลมฐานใบแหลมหรือสอบแคบ ขอบใบหยักมน มีขนอ่อนบนก้านใบเป็นสีแดงเรื่อ ใบแก่ก่อนร่วงสีส้มแดง ดอกช่อแบบกระจุก ออกปลายกิ่ง กลีบดอก 2 ชั้น ชั้นนอกสีชมพูเรื่อ ชั้นในสีขาว ปลายกลีบแตกเป็นเส้น กลีบเลี้ยง 4 กลีบ เกสรเพศผู้จำนวนมาก โคนเชื่อมติดกัน ปลายแยกอิสระ รังไข่อยู่ใต้วงกลีบ มี 4 ช่อง ผลสดแบบ berry กลมขนาด 3-6 ซม. เมล็ดรูปรี มีหลายเมล็ด
นิเวศวิทยา	มีแนวเขตการกระจายพันธุ์ใน อินเดีย ออสเตรเลีย ศรีลังกา พม่า ภูมิภาคอินโดจีน คาบสมุทรมลายูและฟิลิปปินส์ ในไทยพบทุกภาค ตามป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง และป่าดิบแล้ง ความสูงถึงประมาณ 1,000 เมตร ออกดอก พ.ย.-ม.ค. ผลแก่ช่วงเดือน เม.ย.-ก.ค.

สวนพฤกษศาสตร์ ระยอง

ประโยชน์

ใบอ่อน ยอดอ่อน และดอกอ่อนมีรสฝาดอมมัน ใช้รับประทานเป็นผักสดร่วมกับน้ำพริก แจ่ว ลาบ ก้อย ส้มตำ ตำมะม่วง เปลือกต้นใช้ต้มทำสีย้อมผ้า โดยจะให้สีน้ำตาลแดง เส้นใยที่ได้จากเปลือกต้นสามารถนำมาใช้ทำเชือก ทำกระดาษสีน้ำตาล เนื้อไม้กระโดน ใช้สำหรับงานก่อสร้างอาคารบ้านเรือนได้ดี เพราะมอดไม่กิน เนื่องจากเนื้อไม้มีรสฝาด เมล็ด ราก และใบมีพิษ ใช้เป็นยาเบื่อปลา